

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 15 af Troels Lund Poulsen (V), Jeppe Kofod (S), Søren Krarup (DF), Gitte Seeberg (KF), Niels Helveg Petersen (RV) og Jann Sjursen (KRF) (se side 1256) vedtages med 98 stemmer (V, S, DF, KF, RV og KRF) mod 1 (EL); 8 (SF) stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Forespørgsel nr. F 2:

Forespørgsel til udenrigsministeren:

»Vil regeringen redegøre for sin politik i forhold til Iran, idet der henvises til Folketingets vedtagelse af den 14. november 1996, hvor regeringen pålægges at »føre dialog med grupperinger, der arbejder for demokrati og respekt for menneskerettigheder i Iran«?

Af Anne Grete Holmsgaard (SF), Margrete Auker (SF), Aage Frandsen (SF) og Holger K. Nielsen (SF).

(Forespørgslen anmeldt 2/10 2002. Fremme af forespørgslen vedtaget 8/10 2002).

Begrundelse

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Når SF har rejst denne forespørgsel, skyldes det, at udviklingen i Iran fortsat er præget af særdeles alvorlige krænkelse af menneskerettighederne. Samtidig har Danmark og EU besluttet, at man efter flere års pause igen vil indlede en dialog med Iran.

Vi er i SF ikke imod en kritisk dialog. Vi finder, at en kritisk dialog kan være et rigtigt middel til at fremme fremskridt i et land, her konkret Iran. Erfaringerne fra Kina viser i hvert fald, at det kan føre til fremskridt håndteret på den rette måde og med den tilstrækkelig positive indstilling fra det land, der krænker menneskerettighederne.

Hvis en dialog skal føre til forbedringer, er det imidlertid overordentlig vigtigt, at dialogen foregår på så klart et grundlag, at der ikke kan

herske tvivl om, at dialogen er betinget af, at der sker konkrete fremskridt i menneskerettighedssituationen i Iran. Det må samtidig være klart, at en fortsættelse af dialogen må være betinget af, at man rent faktisk kan konstatere fremskridt.

Kl. 11.45

Den situation, dialogen nu indledes under, er på mange måder særdeles kritisk. For det første kan vi gennem rapporter fra bl.a. Amnesty International og fra UNCT, Verdensorganisationen mod Tortur, men også fra pressen konstatere, at menneskerettighedssituationen er ganske forfærdelig, og, i hvert fald som vi oplever det, uden egentlige fremskridt.

Der er fortsat tale om massiv undertrykkelse af menneskerettighederne: fængslinger af kritikere, fængslinger af journalister, arrestationer og forhør af parlamentsmedlemmer, lukning af aviser, undertrykkelse af kvinder, manglende rettergang med almindelig fair behandling, grusomme og ofte offentlige henrettelser, herunder stening, anvendelse af tortur og af hemmelige fængsler.

For det andet står vi i en situation, hvor det her i foråret mislykkedes at få vedtaget den ellers årlige resolution i FN's Kommission for Menneskerettigheder, der kritiserer Iran, og i forbindelse hermed også en fortsættelse af overvågningen af menneskerettighederne i Iran.

Det signal, der hermed blev udsendt, kan naturligvis anvendes af styret i Iran i dets propaganda til at udlægge den nuværende situation som en, hvor den internationale kritik er på retræte og måske er ved at blive erstattet af dialog uden sideløbende kritik.

Ja, der er vel næppe nogen tvivl om, at Vognernes Råd, der jo er de egentlige magthavere i Iran, og andre reaktionære kræfter vil bruge denne situation til det yderste med denne udlægning.

For os at se er det derfor helt klart, at dialogen må følges med en sideløbende meget skarp kritik. Vi finder det endvidere vigtigt, at regeringen gør det klart, at dialogen vil indeholde en dialog både med demokratiske reformkræfter i Iran og med demokratiske reformkræfter uden for Iran, herunder demokratiske reformkræfter i NCRE.

Besvarelse

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Siden den islamiske revolution i 1979 har Iran på en række punkter givet anledning til interna-